

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A“ SKUNDO**

2025 m. lapkričio d. Nr. S-2025 (7-2025/143)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės (pranešėja), Raimondos Juodkaitės ir Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo UAB „A“ (toliau – Pareiškėja) 2025-09-18 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2025-08-29 sprendimo „Dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų“ Nr. (21.222 Mr) 299-12 (toliau – Sprendimas). 2025-10-21 Komisijos posėdyje šalys nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja skunde Komisijai išdėstė ginčo faktines aplinkybes bei nesutikimo su Inspekcijos Sprendimu motyvus dėl Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) normų taikymo pažeidimo bei Sprendimo neatitikimo Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) nuostatomis.

Pareiškėja nurodo, kad Inspekcijai pateikė 2025-06-05 Prašymą dėl apskaičiuotų delspinigių sumažinimo (70 %), kuriame, vadovaujantis teisingumo ir protingumo principais, prašė sumažinti apskaičiuotą akcizų delspinigių sumą. Prašyme Pareiškėja nurodė, kad savarankiškai identifikavusi skaičiavimo netikslumus, 2025-05-14 ir 2025-06-03 patikslino pateiktas akcizų deklaracijas (forma FR0630A) (toliau – akcizų deklaracija) už 2021 m. vasario mėn., birželio mėn., liepos mėn., rugsėjo mėn., 2022 m. birželio mėn., lapkričio mėn., 2023 m. vasario mėn., balandžio mėn., birželio mėn., liepos mėn., rugsėjo mėn. Inspekcija priėmė 2025-06-20 Sprendimą Nr. (21.222 Mr) 299-8, kuriuo neatleido Pareiškėjos nuo susidariusių akcizų delspinigių. Pareiškėja Inspekcijai pateikė 2025-08-01 Prašymą dėl atleidimo nuo 50 proc. delspinigių, kuriame nurodė, kad savarankiškai identifikavo skaičiavimo netikslumus ir patikslino pateiktas akcizų deklaracijas už 2022 m. liepos – lapkričio mėn., 2023 m. vasario mėn., gegužės mėn., birželio mėn., liepos mėn., rugsėjo mėn., 2024 m. sausio mėn., balandžio mėn. Akcizų deklaracijų tikslinimo pagrindu buvo papildomai apskaičiuota ir sumokėta 258 100 Eur akcizų už elektroninių cigarečių skystį (apmokėta 2025-05-14). Tačiau Inspekcija priėmė Sprendimą, kuriuo Pareiškėjos prašymo netenkino.

Dėl MAĮ normų taikymo pažeidimo

Pareiškėja, remdamasi MAĮ 2 straipsnio 14 dalies bei 25 straipsnio 1 dalies nuostatomis, nurodo, kad mokesčių administratoriui valstybės yra suteikti ypatingai didelės apimties įgalinimai ir keliama aukščiausio lygio skaidrumo, teisėtumo ir sąžiningumo reikalavimai bei aukštas teisinis pasirengimas. Tačiau, Pareiškėjos

nuomone, Inspekcija netinkamai pritaikė MAĮ nuostatas ir nepagrįstai nevertino MAĮ 141 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės, t. y. nevertino aplinkybės, kad Pareiškėja savarankiškai aptiko techninio pobūdžio klaidą ir operatyviai reagavo ją pašalinant. Pareiškėja pažymi, kad yra atsakingas ūkio subjektas, vykdo MAĮ nustatytas pareigas bei moka mokesčius. Akcizų nepriemoka atsirado ne dėl Pareiškėjos piktnaudžiavimo teise ar kitų neteisėtų veiksmų, o būtent išaiškėjus netyčinei klaidai.

Pareiškėjos teigimu, Inspekcija nevertino visų Pareiškėjos nurodytų aplinkybių, t. y., kad: 1) Pareiškėja savarankiškai nustatė akcizų deklaracijų netikslumus ir be jokių raginimų nedelsiant ėmėsi veiksmų situacijai ištaisyti, todėl nebuvo padaryta žala Lietuvos Respublikos biudžetui; 2) patikslintos deklaracijos papildomos sumos sumokėtos savarankiškai, iš karto po klaidos nustatymo; 3) techninio pobūdžio neatitikimas atsirado dėl skaičiavimo apsirikimo; 4) Pareiškėja visapusiškai vykdo savo mokesčines prievoles ir laikosi įstatymuose numatytų reikalavimų; 5) Pareiškėja mokesčių forma į valstybės biudžetą sumoka dideles pinigų sumas. Pareiškėja pažymi, kad mokesčių administratorius savo veikloje privalo vadovautis ne tik formaliomis mokesčių teisės aktuose nustatytomis taisyklėmis, bet ir MAĮ 8 straipsnyje nustatytais teisingumo ir protingumo kriterijais.

Pareiškėja nurodo, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra nurodęs, kad sprendžiant mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų baudų ir delspinigių klausimus, turi būti vadovujamasi teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiama į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo (toliau – Konstitucinis Teismas) suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus (žr. pvz., LVAT 2011-10-10 nutartį adm. byloje Nr. A-556-2343/2011). Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus bei užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas) (žr., pvz., Konstitucinio Teismo 2020-07-24 nutarimą); konstitucinis teisingumo principas reikalauja nustatomas nuobaudas diferencijuoti taip, kad jas taikant būtų galima atsižvelgti į teisės pažeidimo pobūdį, į atsakomybę lengvinančias ir kitas aplinkybes; įstatymuose už įstatymų pažeidimus nustatomos baudos turi būti tokio dydžio, koks yra būtinas siekiant teisėto ir visuotinai svarbaus tikslo – užtikrinti įstatymų laikymąsi, nustatytų pareigų vykdymą (žr., pvz., Konstitucinio Teismo 2005-11-03 nutarimą).

Pareiškėja atkreipia dėmesį į tai, kad Inspekcija Sprendime atsisakymą atleisti nuo dalies delspinigių grindė ir tuo, kad neva atleidus Pareiškėją nuo akcizų delspinigių nebūtų daromas tiesioginis poveikis teisės pažeidėjui, nebūtų įspėjami kiti potencialūs mokesčių mokėtojai. Pareiškėja akcentuoja, kad prašė atleisti ne nuo visų, o tik nuo dalies akcizų delspinigių. Pareiškėjos tvirtinimu, neatleidimas nuo dalies delspinigių mokėjimo yra neproporcinga poveikio priemonė Pareiškėjos padarytos klaidos atveju. Be to, sudaromas neigiamo pobūdžio įvaizdis, galintis skatinti mokesčių mokėtojus, pastebėjus savo pareigų deklaruojant, apskaičiuojant ir mokant mokesčius pažeidimus, nesiimti aktyvių veiksmų šiems pažeidimams ir iš jų kylančiai žalai ištaisyti.

Pareiškėja pažymi, kad LVAT praktikoje laikomasi pozicijos, kad teisingumo ir protingumo kriterijams taikyti, sprendžiant klausimus dėl atleidimo nuo delspinigių ir baudų, turi būti vertinami ir paties mokesčių mokėtojo veiksmai mokesčių administravimo procese (žr., pvz. LVAT 2016-06-14 nutartį adm. byloje Nr. A-1045-556/2016). Teisingumo siekimas suprantamas, kaip siekimas protingos skirtingų interesų pusiausvyros,

atsižvelgiant į abiejų šalių interesus bei pareigas (mokesčių mokėtojo prievolę teisingai mokėti ir deklaruoti mokesčius bei mokesčių administratoriaus pareigą skatinti savanorišką mokesčių mokėjimą). Pareiškėja akcentuoja, kad akcizų sumos padidėjimo neginčijo ir iš karto pripažino padariusi mokesčių įstatymų pažeidimą bei ėmėsi aktyvių veiksmų deklaruoti ir sumokėti akcizus. Todėl Inspekcija nepagrįstai konstatavo, kad Pareiškėja negali būti atleidžiama nuo dalies delspinigių.

Dėl Sprendimo neatitikimo VAĮ nuostatomis

Pareiškėjos įsitikinimu, Inspekcija pažeidė VAĮ 3 straipsnio 5 dalį, kurioje yra nustatytas išsamumo principas, ir VAĮ 3 straipsnio 9 dalį, kurioje yra įtvirtintas objektyvumo principas. Lietuvos Respublikos Aukščiausiasis teismas yra nurodęs, kad tikrinant viešojo administravimo subjekto sprendimų teisėtumą bei pagrįstumą, pirmiausiai pažymėtina, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nuroydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes bei konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi, vertindamas prašymo ar skundo turinį (žr., pvz., LVAT nutartį Nr. A-40-502/2025). Inspekcija, remdamasi aukščiau išdėstyta LVAT praktika, turėjo vertinti ir Sprendime pasisakyti dėl visų Pareiškėjos nurodytų faktinių aplinkybių aiškiai ir argumentuotai. Inspekcija nepasisakė dėl Pareiškėjos bendradarbiavimo, operatyvaus klaidos ištaisymo ir iniciatyvos ją taisyti. Pareiškėjos sąžiningumas pasireiškė suklydimo ištaisymu ir teisingumo siekiu, t. y. kad teikiami dokumentai būtų teisingi, o visi mokesčiai būtų sumokėti.

Pareiškėja pažymi, kad apie mokesčių mokėtojų sąžiningą elgesį bei pastangas yra pasisakęs ir LVAT, įvertindamas aplinkybę, jog mokesčių mokėtojo veiksmai, pastebėjus klaidą, buvo operatyvūs ir rodo, kad buvo dedamos pastangos ištaisyti klaidą dėl deklaracijų, išspręsti klausimą dėl mokestinės nepriemokos ir visa tai buvo atlikta per labai trumpą laikotarpį (žr., pvz., LVAT nutartį Nr. e13-2585-631/2024). Pareiškėjos įsitikinimu, Inspekcija privalėjo įvertinti visą Pareiškėjos pateikto prašymo turinį. Inspekcija nepagrįstai nenagrinėjo prašymo dėl 36 880,45 Eur akcizų delspinigių atleidimo (sumažinimo), kadangi skiriasi jai pateiktų prašymų turinys, deklaravimo laikotarpiai ir pinigų (automatiškai ir delspinigių) sumos bei skaičiavimai (tai matyti iš delspinigių paskaičiavimo detalizacijų pateiktų kartu su minėtais prašymais).

Pareiškėja, remdamasi pirmiau nurodytais motyvais, tvirtina, kad Inspekcijos Sprendimas yra neteisėtas ir nepagrįstas ir prašo jį panaikinti visa apimtimi.

Inspekcija Sprendime išdėstė MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 3 punkto ir 141 straipsnio 1 dalies nuostatas, reglamentuojančias mokesčių mokėtojų atleidimą nuo delspinigių mokėjimo ir išdėstė Elektroninio deklaravimo sistemos (toliau – EDS) duomenis apie Pareiškėjos pateiktas / tikslintas akcizų deklaracijas:

Mokestinis laikotarpis	Akcizų deklaracijos patikslinimo data	Papildomai akcizų deklaracijoje deklaruota prievolė (Eur)	Apskaičiuota akcizų delspinigių suma (Eur) 2025-08-26 duomenimis
2022-07-01 – 2021-07-30	2025-05-14	-150	0 ¹

¹ Pareiškėja 2022 m. liepos mėn. akcizų deklaraciją tikslino 2022-09-30 ir 2025-05-14. 2025-08-26 Mokesčių apskaitos sistemos delspinigių ataskaitoje apskaičiuota 1 148,08 Eur delspinigių suma dėl 2022-09-30 pateiktos patikslintos akcizų deklaracijos, kurioje padidėjo deklaruota mokesčio prievolė. 2025-05-14

2022-11-01 – 2022-11-30	2025-05-14	95 212	11 449,54
2023-02-01 – 2023-02-28	2025-05-14	2 014	273,32
2023-04-01 – 2023-04-30	2025-05-14	34 629	4 783,18
2023-06-01 – 2023-06-30	2025-05-14	1 212	179,61
2023-07-01 – 2023-07-31	2025-05-14	104 443	16 676,42
2023-09-01 – 2023-09-30	2025-06-03	33 478	3 518,38
Iš viso:		270 838	36 880,45

Inspekcija nurodė, kad Pareiškėja 2025-06-06 buvo pateikusi prašymą dėl apskaičiuotų delspinigių sumažinimo, kuriame prašė sumažinti apskaičiuotą akcizų delspinigių sumą vadovaujantis teisingumo ir protingumo principais. Inspekcija priėmė 2025-06-20 sprendimą Nr. (21.222 Mr) 299-8, kuriuo neatleido Pareiškėjos nuo susidariusiu akcizų delspinigių. Pareiškėja minėto sprendimo MAJ IX skyriuje nustatyta tvarka neapskundė, todėl priimtas sprendimas įsiteisėjo. Pateiktame naujame prašyme Pareiškėja nenurodė naujų aplinkybių dėl 2025-05-14 ir 2025-06-03 pateiktų patikslintų akcizų deklaracijų, todėl šiame sprendime nevertinamas Prašymas dėl akcizų delspinigių atleidimo (sumažinimo), susidariusių po minėtų deklaracijų patikslinimo. Informacija apie kitas Prašyme nurodytas akcizų deklaracijas pateikiama žemiau nurodytoje lentelėje. Inspekcija nurodė, kad nė viena iš Pareiškėjos įvardintų akcizų deklaracijų nebuvo tikslinta Pareiškėjos prašyme nurodyta 2025-05-14 data:

Mokestinis laikotarpis	Akcizų deklaracijos tikslinimo data	Papildomai akcizų deklaracijoje deklaruota prievolė (Eur)	Apskaičiuota akcizų delspinigių suma (Eur) 2025-08-26 duomenimis
2022-07-01 – 2022-07-30	2022-09-30	86 230	1 148,08
2023-05-01 – 2023-05-31	netikslinta		-
2024-01-01 – 2024-01-31	2024-06-06	74 363	2 401,02
2024-04-01 – 2024-04-30	2024-07-15	63 033	843,82
Iš viso:		223 626	4 392,92

Inspekcija, vertindama galimybę atleisti Pareiškėją nuo 4 392,92 Eur akcizų delspinigių mokėjimo, remiantis MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktu (mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo delspinigių, jei įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo), nurodė, kad mokesčių mokėtojas privalo laiku ir tiksliai įvykdyti mokestinę prievolę (MAJ 40 straipsnio 1 dalies 1 punktas). Inspekcija akcentavo mokesčių mokėtojo atsakomybę už savalaikį ir tinkamą mokesčių apskaičiavimą bei sumokėjimą bei pareigą laiku ir teisingai sumokėti mokesčius į biudžetą (MAJ 40 straipsnio 1 dalies 4–5 punktai, 81 straipsnio 1 dalis). Inspekcija nurodė, kad pagal MAJ nuostatas už mokėtino į biudžetą mokesčio sumažinimą skiriamos sankcijos laikomos griežta (objektyvia) atsakomybe, kuriai esant mokesčių mokėtojo kaltė visuomet preziumuojama, tai yra laikoma, kad dėl mokesčio įstatymo pažeidimo kaltas mokesčių mokėtojas, jeigu jis neįrodo priešingai.

Inspekcija akcentavo, jog tam, kad būtų galima taikyti MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktą, Pareiškėja turi nurodyti bei įrodymais pagrįsti tokias aplinkybes, kurias būtų galima pripažinti objektyviomis kliūtimis sumokėti mokesčius. Delspinigių apskaičiavimas yra laiku neįvykdytos mokestinės prievolės pasekmė. LVAT 2020-03-10 nutartyje adm.

pateiktoje patikslintoje akcizų deklaracijoje sumažinta deklaruota mokesčio prievolė, todėl dėl šio patikslinimo delspinigių nebuvo apskaičiuota.

byloje Nr. eA-3247-575/2020 nurodė, jog delspinigių esmė yra kompensuoti valstybei už naudojimąsi pinigais, kurie turėjo būti sumokėti laiku mokesčių pavidalu į valstybės biudžetą, t. y. kompensuoti valstybei dėl pavėluotai patekusių pinigų į biudžetą. Jeigu mokesčių mokėtojas laiku būtų sumokėjęs mokesťį, jam nebūtų buvę priskaičiuoti delspinigiai (žr., pvz., LVAT 2009-09-10 nutartį adm. byloje Nr. A-442-877/2009). Neskaičiuojant delspinigių, būtų paneigta delspinigių paskirtis, nepaisyta teisių ir pareigų vienovės principo (žr., pvz., LVAT 2010-04-12 nutartį adm. byloje Nr. A-556 646/2010). Vertinant, ar taikyti MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą atleidimo pagrindą, yra reikšminga mokesčio mokėtojo subjektyvinė pusė, t. y. kaltė, kurios išraiška yra nepakankamas atidumas, rūpestingumas ar apdairumas, kurio reikalaujama iš veikiančio asmens konkrečiomis sąlygomis. Asmuo, kuris nevykdė pareigos elgtis rūpestingai ir atidžiai arba nesugebėjo toks būti konkrečioje situacijoje, negali būti atleistas nuo atsakomybės (delspinigių), nesant kaltės dėl padaryto pažeidimo (žr., pvz., LVAT 2015-02-09 nutartį adm. byloje Nr. A-81-261/2015).

Inspekcija pažymėjo, kad Lietuvos Respublikos finansinės apskaitos įstatymo 13 straipsnyje nurodyta, kad subjekto vadovas organizuoja subjekto apskaitą, t. y. parenka apskaitą tvarkančią asmenį, taip pat nustato vidaus kontrolės priemones ir užtikrina jų taikymą. Techninės klaidos ar skaičiavimo klaidos – įprasta verslo rizika. Mokesčių mokėtojas pats atsako už tinkamą apskaitą ir mokesčių deklaravimą. Deklaravimo klaidos nelaikomos išimtinė situacija, jei jos galėjo būti išvengtos, tinkamai organizavus vidinę kontrolę. Atsižvelgiant į tai, kad 2022 m. liepos mėn., 2024 m. sausio mėn. ir balandžio mėn. akcizų prievolė buvo sumokėta pavėluotai, Pareiškėjai už laiku neįvykdytas prievoles apskaičiuoti delspinigiai, todėl Pareiškėja laikytina kalta dėl padaryto pažeidimo.

Dėl Pareiškėjos atleidimo nuo delspinigių mokėjimo tuo pagrindu, kad mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti (MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 3 punktas ir 141 straipsnio 1 dalies 2 punktas), Inspekcija nurodė, jog pagal LVAT suformuotą praktiką šis atleidimo nuo delspinigių pagrindas sietinas su nenugalimos jėgos poveikiu (*force majeure*) ir atsitiktinių aplinkybių poveikiu (*cas fortuit*), kurių savo veikloje mokesčių mokėtojas nenumatė ir negalėjo numatyti ir šių aplinkybių poveikio pasekoje atsiradę padariniai negalėjo būti įtakojami mokesčių mokėtojo valios. Inspekcija nurodė, kad Pareiškėjos nurodytos aplinkybės (akcizų deklaracijos tikslintos dėl techninės klaidos) nelaikytinos nenugalimos jėgos ar atsitiktinių aplinkybių poveikio pasireiškimu, t. y. ypatingomis sąlygomis, kurios sudarytų pagrindą atleisti Bendrovę nuo apskaičiuotų delspinigių šiuo pagrindu.

Inspekcija, pasisakydama dėl Pareiškėjos atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių, kai nepadaroma žala biudžetui (MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 3 punktas), nurodė, kad biudžetui žala nepadaroma, kai mokesčio ar kitų mokesčių, kurių MAĮ 87 straipsnis nedraudžia įskaityti į priskaičiuotą mokesťį, permoka yra didesnė už apskaičiuotus mokesčius ir / ar apskaičiuotas su juo susijusias sumas. Inspekcijos duomenimis, Pareiškėjai delspinigiai buvo apskaičiuoti jau įvertinus Pareiškėjos turėtas mokesčių permokas. Todėl nėra pagrindo Pareiškėjos atleisti nuo priskaičiuotų mokesčių delspinigių pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 3 punkto nuostatas. Taip pat Prašymo nagrinėjimo metu nebuvo nustatyta aplinkybių, jog Pareiškėja mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo ar dėl mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu suteiktos klaidingos konsultacijos, todėl Pareiškėja neatleistina nuo apskaičiuotų delspinigių 141 straipsnio 1 dalies 4 punkto pagrindu.

Inspekcija Sprendime nurodė, kad LVAT praktikoje laikomasi pozicijos, kad sprendžiant mokesčių mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių klausimus, be kita ko, turi būti vadovaujama teisingumo ir protingumo kriterijais (MAJ 8 straipsnio 3 dalis), tačiau jų taikymas yra ypač aktualus tais atvejais, kai nėra pakankamai duomenų (esant duomenų prieštarumui), leidžiančių vertinti ar tinkamai ir objektyviai atliktos atitinkamos administravimo procedūros. Inspekcija nurodė, kad vien santykinai didelės apskaičiuotų delspinigių sumos savaime nesudaro pagrindo sumažinti delspinigius ar atleisti nuo jų mokėjimo. Tai, jog mokesčių mokėtojas bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė paaiškinimus ir pan., nėra aplinkybė, dėl kurios mokesčių mokėtojas galėtų būti atleistas nuo delspinigių vadovaujantis teisingumo ir protingumo kriterijais (žr., pvz., LVAT 2014-04-10 nutartį adm. byloje Nr. A-442-1005/2014, 2015-01-26 nutartį adm. byloje Nr. A-26-602/2015). LVAT laikosi pozicijos, kad atleidimas nuo delspinigių mokėjimo MAJ 8 straipsnio 3 dalies pagrindu yra galimas tik esant išskirtinėms aplinkybėms, kurios buvo nulemtos norminių aktų reikalavimų neatitinkančių mokesčių administratoriaus veiksmų, jo neveikimo – pavyzdžiui, nepateisinamai ilgai truko mokesčių mokėtojo kontrolės veiksmai, mokesčių administratorius nepagrįstai ilgai delsė atnaujinti mokesčių mokėtojo kontrolės veiksmus po mokestinio patikrinimo sustabdymo, pirminio patikrinimo metu nevisapusiškai įvertintos su apmokestinimu susijusios aplinkybės, dėl kurių kilo būtinybė atlikti pakartotinius tikrinimo veiksmus), o visą šį laikotarpį buvo skaičiuojami delspinigiai, ir pan., arba tais atvejais, kai yra akivaizdu, kad apskaičiuoti delspinigiai (atliekantys biudžetui laiku nesumokėtų mokesčių kompensacinę funkciją) dėl savo dydžio (pavyzdžiui, artimas, ar net viršijantis pačią mokestinę prievolę) būtų neadekvatūs padarytam pažeidimui, taip pat turi būti vertinamos ir pažeidimo padarymo aplinkybės (žr., pvz., LVAT 2017-11-06 nutartį adm. byloje Nr. A-1146-602/2017, 2018-02-06 nutartį adm. byloje Nr. A-144-602/2018, 2020-07-29 nutartį adm. byloje Nr. eA-3155-968/2020). Inspekcijos vertinimu, Pareiškėjos argumentai dėl atleidimo nuo delspinigių neįrodo išskirtinių aplinkybių, dėl kurių apskaičiuoti delspinigiai būtų neprotingi ar neteisingi už jos padarytą pažeidimą. LVAT praktikoje laikomasi pozicijos, kad teisingumo ir protingumo kriterijų taikymui turi būti vertinami ir paties mokesčių mokėtojo veiksmai. Pareiškėja laiku nevykdė mokesčių teisės aktais įtvirtintų pareigų mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo srityje. Pareiškėja, nebūdama pakankamai rūpestinga mokesčių mokėtoja, savo elgesiu pati lėmė delspinigių skaičiavimo trukmę ir dydį. Papildomai apskaičiuota akcizų delspinigių suma vertintina kaip Pareiškėjos pasirinkto elgesio modelio pasekmė, nesudaranti pagrindo atleisti nuo akcizų delspinigių mokėjimo taikant MAJ 8 straipsnio 3 dalyje įtvirtintus protingumo ir teisingumo kriterijus, nes mokesčių teisės reikalavimai buvo pažeisti. Atleidus nuo akcizų delspinigių, nebūtų pasiekti šiai priemonei keliami tikslai, t. y. nebūtų daromas tiesioginis poveikis teisės pažeidėjui, nebūtų įspėjami kiti potencialūs mokesčių mokėtojai apie taikytinus mokestinės prievolės įvykdymo užtikrinimo būdus, nepaklusus reikalavimams laiku bei tinkamai mokėti mokesčius. Taip pat būtų pažeistas mokesčių mokėtojų lygybės principas, kuris įpareigoja mokesčių administratorių visus mokesčių mokėtojus analogiškomis sąlygomis traktuoti vienodai. Mokesčių mokėtojas privalo laiku ir tiksliai įvykdyti mokestinę prievolę, teisingai apskaičiuoti mokestį, vadovaudamasis mokesčių įstatymais, laiku pateikti mokesčių deklaracijas ir kitus teisės aktuose nurodytus dokumentus (MAJ 40 straipsnio 1, 4 ir 5 punktai). Pareiškėja nevykdė savo mokesčių teisės aktais įtvirtintų pareigų mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo srityje, t. y. nesumokėjo mokesčio to mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto lydimojo teisės akto

nustatytu terminu. Inspekcija konstatavo, kad nėra teisinio pagrindo atleisti Pareiškėją nuo akcizų delspinigių sumokėjimo remiantis MAĮ 8 straipsnio 3 dalimi.

Inspekcija, atsižvelgdama į pirmiau nurodytas aplinkybes ir vadovaudamasi MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 141 straipsnio 1 dalies 1–4 punktais ir Taisyklių 7 punktu, nusprendė neatleisti Pareiškėjos nuo 4 392,92 Eur akcizų delspinigių mokėjimo.

Inspekcija Pareiškėjos Prašymą dėl 36 880,45 EUR akcizų delspinigių atleidimo (sumažinimo) paliko nenagrinėtu, nurodžiusi, kad 2025-06-20 Inspekcijos sprendimas Nr. (21.222 Mr) 299-8 įsiteisėjęs, o pateiktame Prašyme Pareiškėja nenurodė naujų aplinkybių dėl 2025-05-14 pateiktų patikslintų 2022 m. 11 mėn., 2023 m. 02, 04, 06, 07 mėn. ir 2025-06-03 patikslintų 2023 m. 09 mėn. FR0630A deklaracijų.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, Inspekcijos Sprendimas keistinas.

Dėl ginčo apimties ir atitikimo mokestinių ginčų kategorijai

Ginčijamu Inspekcijos Sprendimu Inspekcija neatleido Pareiškėjos nuo 4 392,92 Eur akcizų delspinigių mokėjimo ir Pareiškėjos prašymo dalį dėl atleidimo nuo 36 880,45 Eur apskaičiuotų akcizų delspinigių paliko nenagrinėtą.

Komisija pažymi, kad Pareiškėjos 2025-06-06 prašymas dėl apskaičiuotų delspinigių sumažinimo, Inspekcija išnagrinėjo ir 2025-06-20 priėmė sprendimą Nr. (21.222 Mr) 299-8 neatleisti Pareiškėjos nuo susidariusiu akcizų delspinigių dėl 2025-05-14 pateiktų patikslintų 2022 m. 11 mėn., 2023 m. 02, 04, 06, 07 mėn. ir 2025-06-03 patikslintos 2023 m. 09 mėn. akcizų deklaracijų. Pareiškėjai nepateikus skundo, minėtas sprendimas įsiteisėjo. Inspekcija, nustačiusi, kad nebuvo pateikta naujų aplinkybių ir skundas grindžiamas tais pačiais argumentais kaip ir pirminio prašymo metu, pakartotinį Pareiškėjos prašymą dėl už tą patį mokestinį laikotarpį apskaičiuotų akcizo delspinigių, paliko nenagrinėtinu.

Komisija pasisakys, ar skundo palikimas nenagrinėtinu, priskirtinas mokestinių ginčų kategorijai.

Pagal MAĮ 2 straipsnio 22 dalį, mokestiniai ginčai – ginčai, kylantys tarp mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus dėl sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo ar kito panašaus pobūdžio sprendimo, pagal kurį mokesčių mokėtojui naujai apskaičiuojamas ir nurodomas sumokėti mokestis, taip pat dėl mokesčių administratoriaus sprendimo atsisakyti grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą). 145 straipsnio 2 dalis nustato, kad šiame įstatyme numatyta mokestinių ginčų nagrinėjimo procedūra taip pat taikoma nagrinėti mokesčių mokėtojo skundams dėl mokesčių administratoriaus sprendimo neatleisti nuo baudų bei (arba) delspinigių mokėjimo ir mokesčių administratoriaus atlikto mokesčių mokėtojo turimos mokesčio permokos įskaitymo. Komisijos, kaip ikiteisminės institucijos, kompetencijai yra priskirta nagrinėti tik mokestinius ginčus, kito pobūdžio ginčų nagrinėti įstatymu jai nėra suteikta teisė

LVAT yra konstatavęs, kad mokestinį ginčą, kaip teisinį santykį, nuo kitų ginčų, kurie kyla tarp mokesčio mokėtojo, kitų asmenų ir mokesčių administratoriaus, atriboja ne šių subjektų statusas, o mokesčių administratoriaus sprendimo pobūdis – naujai apskaičiuotas ir nurodytas sumokėti mokestis, taip pat atsisakymas grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (žr., pvz., LVAT 2017-08-30 nutartį administracinėje byloje Nr. A-680-438/2017).

Taigi, Inspekcijos Sprendimo dalis, kuria skundas paliktas nenagrinėtinu, yra viešojo administravimo subjekto (mokesčių administratoriaus) priimtas sprendimas, kuriuo nėra iš esmės sprendžiamas klausimas dėl mokesstinės prievolės dydžio.

Komisijos darbo reglamento (toliau – Reglamentas)² 47.1 punkte nurodyta, jog Komisija sprendimu palieka mokesčių mokėtojo skundą nenagrinėtą, jeigu skundas nepriklauso Komisijos kompetencijai.

Komisija, atsižvelgdama į MAĮ 2 straipsnio 22 dalyje apibrėžtą mokesstinio ginčo sąvoką, konstatuoja, kad skundo dalis, kuria Pareiškėjos prašymas dėl 36 880,45 Eur akcizų delspinigių atleidimo (sumažinimo) paliktas nenagrinėtu, nepriskirtina mokesčių ginčų kategorijai ir paliktina nenagrinėtina.

Komisija pažymi, kad Inspekcijos Sprendimo dalis dėl skundo palikimo nenagrinėtinu gali būti skundžiama Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo arba Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka pasirinktinai Lietuvos administracinių ginčų komisijai (Vilniaus g. 27, 01402 Vilnius) arba Regionų administraciniam teismui.

Dėl atleidimo nuo 4392,92 Eur akcizų delspinigių mokėjimo

Pareiškėja skunde akcentuoja, kad savarankiškai nustatė akcizų mokesčių deklaracijų netikslumus ir be jokių raginimų nedelsiant ėmėsi veiksmų situacijai ištaisyti. Patikslintose akcizų mokesčių deklaracijose papildomos mokėtinos sumos sumokėtos savarankiškai, iš karto po klaidos nustatymo. Pareiškėja teigia, kad pažeidimas buvo techninio pobūdžio, atsiradęs ne dėl tyčinės veikos, bet dėl skaičiavimo apsirikimo. Pareiškėja visapusiškai vykdo savo mokesčines prievoles ir laikosi įstatymuose numatytų reikalavimų. Papildomai mokėtina akcizų mokesčio suma atsirado ne dėl Pareiškėjos piktnaudžiavimo teise ar kitų neteisėtų veiksmų, o būtent išaiškėjus netyčinei klaidai.

Pareiškėja prašo vadovautis ne tik formaliomis mokesčių teisės aktuose nustatytais taisyklėmis, bet ir MAĮ 8 straipsnyje nustatytais teisingumo ir protingumo principais.

Komisija pažymi, kad MAĮ 100 straipsnio 1 dalyje nurodyta, jog mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies, jeigu tokia teisinė galimybė yra numatyta specialiajame mokesčių įstatyme; yra šio įstatymo 141 straipsnio 1 dalyje nustatytas pagrindas (atleidimo nuo paskirtų baudų mokėjimo pagrindai: 1) jei mokesčių mokėtojas įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo; 2) jei mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė, ir negalėjo numatyti. Tokiomis aplinkybėmis nelaikomi mokesčių mokėtojo ar jo darbuotojų veiksmai ar neveikimas, taip pat mokesčių mokėtojo nemokumas; 3) kai mokesčių mokėtojo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žala biudžetui; 4) kai mokesčių mokėtojas mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo arba mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu, jei suteikta konsultacija centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka buvo įrašyta ir yra galimybė nustatyti skambinantį asmenį – mokesčių mokėtoją (ar jo atstovą), suteiktos klaidingos konsultacijos mokesčių mokėjimo klausimais), kitais atvejais, kai delspinigius išieškoti netikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu, kaip tai suprantama pagal šio įstatymo 113 straipsnio 1 dalies 3 punktą.

² Patvirtintas Komisijos pirmininko 2004-11-25 įsakymu Nr. 1-14 (keista 2024-08-01 įsakymu Nr. 1-2024/37 (įsigaliojo nuo 2024-10-01)).

Iš Pareiškėjos skundo argumentų matyti, kad Pareiškėja atleidimą nuo akcizų delspinigių mokėjimo grindžia MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatomis – jei įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo, ir MAJ 141 straipsnio 1 dalies 3 punkte numatyta sąlyga – nepadaryta žala valstybės biudžetui.

LVAT, aiškindamas MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatą, yra pažymėjęs, jog šioje teisės normoje yra įtvirtintos tik bendro pobūdžio taisyklės, visų pirma, nustatančios įrodinėjimo naštos tarp mokesčio mokėtojo ir mokesčių administratoriaus paskirstymą, pagal kurią pareiga įrodyti teisiškai reikšmingas aplinkybes tenka mokesčio mokėtojui. Vertinant šioje teisės normoje nustatytą sąlygą – mokesčio mokėtojas turi būti nekaltas dėl padaryto pažeidimo – jos apibrėžtumo aspektu, matyti, kad ši sąlyga yra abstraktaus pobūdžio, nekonkretizuojant, kokios aplinkybės kiekvienu konkrečiu atveju patvirtina šios sąlygos buvimą ar nebuvimą. Aplinkybės, kurios konkretizuoja mokesčio mokėtojo kaltės buvimą ar nebuvimą dėl skirtingų mokesčių įstatymų pažeidimų, gali būti skirtingos, nes šių aplinkybių pobūdis, apimtis ir pan., gali būti sąlygoti tų specialiųjų teisės normų reikalavimų, kurios reglamentuoja atitinkamus mokesčius (žr., pvz., LVAT 2011-06-27 nutartį adm. byloje Nr. A-438-2122/2011; 2019-02-12 nutartį adm. byloje Nr. A-364-968/2019; 2021-12-01 nutartį adm. byloje Nr. A-2708-602/2021). LVAT praktikoje taip pat pažymima, kad vertinant, ar taikyti šį atleidimo pagrindą, yra reikšminga mokesčio mokėtojo subjektyvinė pusė, t. y. kaltė, kurios išraiška yra nepakankamas atidumas, rūpestingumas ar apdairumas, kurio reikalaujama iš veikiančio asmens konkrečiomis sąlygomis. Asmuo, kuris nevykdė pareigos elgtis rūpestingai ir atidžiai arba nesugebėjo toks būti konkrečioje situacijoje, negali būti atleistas nuo atsakomybės (delspinigių) nesant kaltės dėl padaryto pažeidimo (žr., pvz., 2015-02-19 nutartį adm. byloje Nr. A-81-261/2015; 2021-04-14 nutartį adm. byloje Nr. eA-511-556/2021).

Taigi, įvertinus nurodytos teisės normos turinį, matyti, kad įstatymų leidėjas atleidimą nuo delspinigių sieja ne tik su mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimu, bet ir su jo paties pareiga šią faktinę aplinkybę įrodyti. Įrodinėjimo našta tenka būtent mokesčių mokėtojui, jei jis siekia pasinaudoti atleidimo nuo delspinigių ir / ar baudų teisine galimybe šiuo pagrindu. Taigi tam, kad nagrinėjamu atveju būtų galima taikyti paminėtas teisės normas, Pareiškėja turi nurodyti bei įrodymais pagrįsti tokias aplinkybes, kurias būtų galima pripažinti objektyviomis kliūtimis sumokėti mokesčius (žr., pvz., LVAT 2023-08-02 nutartį adm. byloje Nr. A-437-575/2023).

Komisija konstatuoja, jog sutiktina su Inspekcijos Sprendime išdėstytu teisės normų vertinimu, kad pagal MAJ 40 straipsnio 1 dalies 1 punktą mokesčių mokėtojas privalo laiku ir tiksliai įvykdyti mokestinę prievolę. Už savalaikį ir tinkamą mokesčių apskaičiavimą bei sumokėjimą, pirmiausia yra atsakingas pats mokesčių mokėtojas, kuris, atsižvelgdamas į teisės aktų reikalavimus, turi savarankiškai apskaičiuoti priklausančius mokėti mokesčius, užpildyti atitinkamas mokesčių deklaracijas ir mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto poįstatyminio teisės akto nustatytu terminu bei tvarka sumokėti mokesčius į biudžetą (MAJ 40 straipsnio 1 dalies 4–5 punktai, 81 straipsnio 1 dalis). Būtent mokesčių mokėtojo pateikta akcizų deklaracija yra tas teisinę reikšmę turintis dokumentas, kuriuo remiantis mokestinių teisinių santykių dalyviui yra sukuriama pareiga sumokėti atitinkamą mokestį arba teisė susigrąžinti mokesčio permoką. MAJ 66 ir 73 straipsniai įtvirtina, kad mokesčio deklaravimas – apskaičiavimas ir deklaracijos pateikimas yra savarankiškas mokesčio mokėtojo veiksmas, sukeliantis pasekmes pačiam mokesčių mokėtojui.

Įvertinus ginčo situacijoje nustatytas aplinkybes (pirminėse akcizų mokesčio deklaracijose buvo pateikti neteisingi duomenys) ir MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatytą atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindą (dėl mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimo), taip pat Inspekcijos Sprendime aptartą šių pagrindų taikymo administraciniuose teismuose praktiką, Komisija vertina, jog ginčo atveju nėra pakankamų pagrindų pripažinti, jog Pareiškėja nėra kalta dėl padaryto pažeidimo ir gali būti atleista nuo delspinigių mokėjimo šiuo teisiniu pagrindu. Pareiškėjos pateikta argumentacija dėl jos savarankiškumo pateikiant patikslintas deklaracijas, neeliminuoja Pareiškėjos atsakomybės dėl netinkamo mokestinių prievolių vykdymo. Pareiškėjos, kaip mokesčių mokėtojo, pareiga yra savarankiškai (be mokesčių administratoriaus paraginimo ar kontrolės) ir sąžiningai (įstatymo nustatyta tvarka ir terminais) apskaičiuoti, deklaruoti ir mokėti mokesčius.

Dėl MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 3 punkte numatytos sąlygos – nepadaryta žala valstybės biudžetui. Komisijos nuomone, Inspekcija teisingai vertino ir atmetė Pareiškėjos argumentus dėl valstybei kilusios žalos pavėluotai atlikus mokestinę prievolę. Komisija, nekartodama Inspekcijos motyvų, pažymi, kad LVAT praktikoje ne kartą akcentuota, kad mokesčių mokėtojui mokesčio įstatymo nustatyta tvarka ir terminais nesumokėjus į biudžetą mokėtinos mokesčio sumos, valstybės biudžetas negauna pajamų atitinkamo mokesčio forma, todėl biudžetui padaroma žala ir nėra MAĮ 141 str. 1 d. 3 p. numatytos sąlygos mokesčių mokėtoją atleisti nuo delspinigių.

Dėl teisingumo, protingumo kriterijų taikymo

LVAT, nagrinėdamas mokesčių mokėtojų atleidimo nuo delspinigių pagrindus, taip pat laikosi pozicijos, kad sprendžiant mokesčių mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių klausimus, turi būti vadovaujama teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiama į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus (žr., pvz., LVAT 2011-09-19 nutartį adm. byloje Nr. A-556-3447/2011, 2011-09-08 nutartį adm. byloje Nr. A-575-2144/2011).

Reikšmingomis aplinkybėmis, sprendžiant atleidimo nuo ekonominių sankcijų (baudų, delspinigių) klausimą, LVAT pripažįsta ir tokias aplinkybes, kaip geranoriškas ir aktyvus mokesčių mokėtojo bendradarbiavimas, apskaičiuotų (nesumokėtų) mokesčių sumokėjimas, teisės normų reikalavimų neatitinkantys, neoperatyvūs mokesčių administratoriaus veiksmai kontrolės procedūrų ir mokestinio ginčo metu (detaliai šios aplinkybės aptartos LVAT 2014-03-17 nutartyje adm. byloje Nr. A-556-990/2014). Iš kitos pusės pažymėtina ir tai, kad šios teismų praktikos suformuotos taisyklės įprastai pripažįstamos sudarančiomis pagrindą atleisti mokesčių mokėtoją ne nuo visų, o nuo dalies delspinigių (ar baudų) mokėjimo, nes laikomasi pozicijos, jog yra nustatyti mokesčių teisės aktų pažeidimai, todėl atleidžiant mokesčių mokėtoją nuo visų ekonominių sankcijų, jos neatliktų jų skyrimu numatytų tikslų: poveikio konkrečiam mokesčių mokėtojui, bendrosios prevencijos.

Taigi, taikant teisingumo ir protingumo kriterijus, vertintini visų mokestinių teisinių santykių dalyvių veiksmai mokesčių administravimo procese. Teisingumo siekimas suprantamas, kaip siekimas protingos skirtingų interesų pusiausvyros, atsižvelgiant į abiejų šalių interesus bei pareigas (mokesčių mokėtojo prievolę teisingai mokėti ir deklaruoti mokesčius bei mokesčių administratoriaus pareigą skatinti savanorišką mokesčių mokėjimą).

Komisija, įvertinusi pateiktą medžiagą, nustatė, kad Pareiškėja pripažino padariusi mokesčių įstatymų pažeidimą bei ėmėsi aktyvių veiksmų deklaruojant ir

sumokant akcizus už elektroninių cigarečių skystį. Pareiškėja pati identifikavo klaidą ir 2022-09-30, 2024-06-06, 2024-07-15 pateikė patikslintas 2022 m. liepos mėn., 2023 m. gegužės mėn., 2024 m. sausio mėn., 2024 m. balandžio mėn. akcizų deklaracijas bei papildomai deklaravo 223 626 Eur mokėtiną akcizų sumą, kurią operatyviai sumokėjo. Byloje ginčo dėl aritmetinio delspinigių apskaičiavimo nėra.

Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas); konstitucinis teisingumo principas reikalauja nustatomas nuobaudas diferencijuoti taip, kad jas taikant būtų galima atsižvelgti į teisės pažeidimo pobūdį, į atsakomybę lengvinančias ir kitas aplinkybes, kad atsižvelgiant į tai būtų galima skirti mažesnę nuobaudą nei sankcijoje numatytoji minimali ir kt.; įstatymuose už įstatymų pažeidimus nustatomos baudos turi būti tokio dydžio, koks yra būtinas siekiant teisėto ir visuotinai svarbaus tikslo – užtikrinti įstatymų laikymąsi, nustatytų pareigų vykdymą (žr., pvz., Konstitucinio Teismo 2000-12-06, 2001-10-02, 2004-01-26, 2005-11-03, 2005-11-10, 2008-01-21 nutarimus).

Komisija, atsižvelgiama į Konstitucinio Teismo suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus, įvertinusi aptartas bylos aplinkybes, taip pat įvertinusi tai, jog Pareiškėja pati nustatė klaidą ir pateikė patikslintas akcizų mokesčio deklaracijas, sumokėjo papildomai deklaruotas sumas, daro išvadą, kad neteisingas mokesčių deklaravimas nebuvo sąlygotas tyčinių Pareiškėjos veiksmų ar siekio sumažinti mokėtino akcizų mokesčio dydį. Pareiškėja nevengia vykdyti savo mokesčių prievolių. Šios aplinkybės, Komisijos nuomone, yra pakankamas pagrindas konstatavimui, jog Pareiškėja gali būti atleista nuo dalies delspinigių mokėjimo, vadovaujantis protingumo ir teisingumo kriterijais. Todėl, atsižvelgiant į aptartas aplinkybes ir siekiant užtikrinti už mokesčių prievolių taikomų ekonominių priemonių proporcingumą, išvengiant taikomų poveikio priemonių neigiamo poveikio Pareiškėjos interesams, konstatuotina, kad Pareiškėja atleistina nuo 50 proc. akcizų delspinigių, t. y. nuo 2 196,46 Eur (4 392,92 Eur x 50 proc.) delspinigių mokėjimo.

Mokesčių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, 2 straipsnio 22 dalimi bei Reglamento 47.1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

1. Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-08-29 sprendimo „Dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų“ Nr. (21.222 Mr) 299-12 dalį, kuria UAB „A“ neatleista nuo 4 392,92 Eur akcizų mokesčio delspinigių sumokėjimo, atleisti nuo dalies, t. y. nuo 2 196,46 Eur, akcizų mokesčio delspinigių mokėjimo.

2. UAB „A“ skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-08-29 sprendimo „Dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų“ Nr. (21.222 Mr) 299-12 dalies, kuria UAB „A“ Prašymas dėl 36 880,45 Eur akcizų delspinigių atleidimo (sumažinimo) paliktas nenagrinėtu, palikti nenagrinėtu.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas dėl Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo 1 dalies Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos. Skundas dėl Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo 2 dalies Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau per 1 mėnesį po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė	Vilma Vildžiūnaitė
Komisijos narė	Gvida Ivanauskienė
Komisijos narė	Kristina Jakštienė
Komisijos narė	Raimonda Juodkaitė
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė